

- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og de andre parter tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten gør gældende, at Retten begik en grundlæggende retlig fejl, da den forkastede appellants anbringende om, at de argumenter, der blev fremført under retsmødet for Retten, skulle antages til realitetsbehandling, eftersom de ikke var nye, men blot uddybede de retlige argumenter, der tidligere var afgivet for appelkammeret og for Retten.
2. Retten tog endvidere ikke hensyn til den omstændighed, at appelkammeret havde undladt at begrunde, hvorfor det stadfæstede annullationsafdelingens afgørelse om at efterkomme indstævntes ugyldighedsbegæring i de forenede sager, der oprindeligt bestod af fire særskilte ansøgninger, og om at pålægge appellanten at bære de omkostninger, der var forbundet med alle fire sager, der var indbragt for Harmoniseringskontoret, på trods af den omstændighed, at begge forenede afgørelser kun var støttet på rettigheder, der var påberåbt af og/eller tilkom en af de to ansøgere.
3. Den appellerede dom fra Retten er desuden også baseret på en urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser samt på en fejlopfattelse og et misbrug af Rettens kompetence, for så vidt som den ikke anvendte de foreliggende faktiske oplysninger og lovgivningen under det andet anbringende, dvs. tilsidesættelsen af artikel 8 i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾ (herefter benævnt EF-varemærkeforordningen), korrekt. Såfremt Retten havde overholdt de grundlæggende retsprincipper, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til at fremsætte bemærkninger til støtte for en afgørelse, ville den have givet medhold i det søgsmål, der var anlagt for den. Dette gælder så meget desto mere som Retten fastholdt appelkammerets afgørelser med fuldt kendskab til den omstændighed, at grundlaget for afgørelserne, nemlig eksistensen af et nationalt benelux- og fransk varemærke, på tidspunktet for den afgørelse, der var indbragt for Retten, hverken var blevet godtgjort af indstævnte eller var givet. Retten tilsidesatte således EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, idet den anvendte fejlagtige retlige kriterier, da den fastslog, at appellants varemærkeregistreringer skulle ophæves som følge af ældre benelux- og franske varemærkeregistreringer.
4. De fejl, der er begået, er både af proceduremæssig og af materielretlig karakter. Appellanten vil således først illustrere, at Retten begik en fejl, da den ikke antog de under retsmødet fremsatte argumenter til realitetsbehandling, og dernæst angive årsagerne til, at Retten skulle være nået til den konklusion, at det andet anbringende, der blev gjort gældende for den, var begrundet som følge af en tilsidesættelse af anerkendte principper om en retfærdig retlig procedure og i lyset af de faktiske omstændigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. september 2015
— Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA mod Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Sag C-485/15)

(2015/C 414/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Sagsøgt: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne i traktaten om Den Europæiske Union, navnlig princippet om forbud mod forskelsbehandling samt ligebehandlings-, gennemsigtigheds-, offentligheds- og konkurrenceprincippet, til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 10 i lov nr. 537/93, sammenholdt med artikel 6, 7, 8 og 17 i ministerielt dekret nr. 521/97, artikel 17 i lovdekret nr. 67/97, artikel 3, stk. 2, i lovdekret nr. 96/2005, artikel 11 i lovdekret nr. 216/2011 og artikel 6 i lovdekret nr. 78/2010, for så vidt tildelingen af en koncession på samlet lufthavnsdrift for en periode på 40 år i medfør af disse nationale bestemmelser kan unddrages fra en offentlig udbudsprocedure?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 21. september 2015 — Tommy Hilfiger Licensing LLC o.a. mod DELTA CENTER a.s.

(Sag C-494/15)

(2015/C 414/20)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facton Kft., Lacoste S.A. og Burberry Limited

Sagsøgt: DELTA CENTER a.s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en person, der lejer et område på et marked, og som stiller boder og stadepladser, hvorpå der kan opstilles boder, til rådighed for individuelle markedshandlende til deres brug, en mellemmand, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemand til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder?
- 2) Er det muligt at pålægge en person, der lejer et område på et marked, og som stiller boder og stadepladser, hvorpå der kan opstilles boder, til rådighed for individuelle markedshandlende til deres brug, foranstaltninger som fastsat i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på de samme betingelser som de af Domstolen i dom af 12. juli, sag C-324/09, L'Oréal m.fl. mod eBay m.fl., formulerede med hensyn til pålæggelse af foranstaltninger i forhold til virksomheder, der driver online-markedspladser?

⁽¹⁾ EUT L 157, 30.4.2004, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 22. september 2015 — W og V mod X

(Sag C-499/15)

(2015/C 414/21)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto apylinkės teismas